

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 40. Leonis fata. Michael Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Interim Theophanes Abbas Singria-
 nensis, quamvis ægrotaret, Constanti-
 nopolim deducitur. Imperator, post-
 quam ad eum pervertendum frustra o-
 peram consumpsisset, Joannem Lecono-
 mantam, Sophistam inter Iconomachos
 facile primum, in eum immisit, & ipso
 quoque devicto, jussit Imperator S. Ab-
 batem in Palatio Eleutherii angusto car-
 cere detineri, ubi per biennium commo-
 rari cogitur, ipsius morbo (difficultate
 urinæ & calculo laborabat) nimium quan-
 tum ingravescente, cum omni medici-
 na esset destitutus. Inde devectus in In-
 sulam Samothraciam tribus tantum Se-
 ptimanis vitam traxit, & migravit ad Cæ-
 lum anno circiter octingentesimo deci-
 mo nono duodecima Martii, qua die Ec-
 clesia ejus memoriam colit.

Sæculum IX.
 A. C. 819.

Mart. Rom.
 12. Mart.

§. XL.

Leonis fata. Michael Imperator.

Tandem Imperatoris truculenta cædes
 finis persecutionis fuit. Nam Mi-
 chael Dux Fœderatorum (ita certæ co-
 hortibus dicebantur) immanem crudelita-
 tem non ferens Imperatori insidiabatur,
 & parta olim fortitudinis laude tumens
 quotiescunque de Leone sermo incide-
 bat, linguæ neutiquam temperabat. Leo
 furentem comprehendi jubet in vigilia
 Natalis Domini anno octingentesimo vi-
 gesimo,

Scrip. post
 Theoph. 21.

Sæculum IX.
A. C. 820.

gesimo, & quæstione, cui ipse adesse sustinuit, ne in unam quidem diem dilata, convictum ad ignem condemnat, & præcipit in fornace balnei, quod in Regia erat, vivum se præsentem comburi. Jamque eadem die parabatur supplicium, cum Imperatrix Theodosia accelerat gradus, & cum marito jurgatur, quod nullam reverentiam haberet sanctissimo Festo, quo Domini Nostri Corpus accepturus esset. Ne igitur iram Dei in se concitaret, Leo Michaelem *Papiæ* seu Regiæ Præfecto custodiendum tradit, vinculis ferreis pedes adstrictum, apud se clavem servans. Ad uxorem vero conversus ait: *Jam quidem a peccato isto me cobibes; sed tu & filii tui pœnas dabit is illi ipsi, cujus mortem differri postulas.*

Imperator editis oraculo fortibus turbabatur, & præsertim malum omen capiebat ex signis opere miniato in libro Bibliothecæ Imperatoriæ exhibitis, ubi futurorum Imperatorum fata notis mysticis adumbrata dicebantur. Inde noctem illam insomnem exigens perrupta, qua ad Papiam ibatur, portula domum ejus intravit. Speculatus quid ibi gereretur, obstupuit videns, quod Papias humi, & Michael damnatus in thoro alte extructo jaceret. Propius accedens, deprehendit eundem non anxie

xie noctem ducere, sed tranquillo sopore, vincitum periculi sui immemorem. Sæculum XI.
A. C. 820.

Discessit utrique ruinam structurus. At unus excubitorum, qui Imperatorem ex puniceis cothurnis agnoverat, rem Michaeli & Papiæ indicat. Itaque perterriti de effugiendo periculo deliberant. Simulat Michael se latentes animæ maculas velle confiteri, mittitque quemdam nomine Theoctistum, qui ab Imperatore licentiam peteret. Quod cum Imperator permisisset, Theoctistus non Confessarium sed conjuratos adit, denunciaturque, nisi Michaellem celerrime discrimini eriperent, omnium consciorum nomina ad Imperatorem delaturum. Ipsi in arena consilium arripiunt. Mos erat, ut Clerici in sua quique domo habitantes circa tertiam noctis vigiliam in templum progredierentur ad cantandas nocturnas Dei Laudes. Iis tum conjurati Clericos vestitu mentiti se permiscentes, pugionibus subter alas occultatis intrant, & per tenebras latitant, tesseram expectantes. Erat vero illa tessera versus, qui reddi potest in hunc modum: *Sprevere summi cuncta amore Principis.* Nempe initium Hymni in laudem trium puerorum in fornace Babylonica illæso- rum, quem Græci hodieque in eodem Officio matutino diei Natalis decantant. Hunc Leo Imperator ipse cantare solebat,

Menol. 25.
Dec.

Sæculum IX. bat, tam amœna enim & grandi voce
 A. C. 820. a natura præditus erat, ut illo ævo ne-
 mo magis.

Leonis Ar-
 meni fatum.

Ubi igitur Imperator Hymnum in-
 tonuit, conjurati confertim irrumpunt,
 & primo per errorem invadunt Cleri-
 corum Magistrum, sive quod is corpore
 Imperatori similis erat, sive quod caput
 simili tegumento velaverat, quia perfrigi-
 da cogebat tempestas capita tegere.
 Sed is quidem detracto pileo & ostensa
 calvitie periculo se subtrahit, Impera-
 tor autem in penetrabile Altaris se reci-
 pit, & arrepta pro clypeo sancta Cruce
 primos ictus depellit. Sed tot aggressoribus par esse non potuit. Itaque a-
 liquis gigantæ staturæ infeliciter pu-
 gnantem ita cæcidit, ut brachium una-
 cum humero abstulerit. Alius vero ca-
 put amputavit. His Leonis Armeni e-
 xitus fuit, (*) postquam solium occupas-
 set annis septem & quinque mensibus.
 Corpus per urbem raptatum & in Hypo-
 dromum projectum. Quatuor filii na-
 vigio cum matre impositi in Insulam Pro-
 tam avehuntur, & ibi emasculantur.

Michael

(*) Hunc exitum fortitus est Leo Armenus,
 qui ut supra §. XI. vidimus, sperabat diu vivere
 & Imperium in filium suum & nepotes usque
 ad quartam generationem transmittere, si Cul-
 tam Imaginum eliminaret.

Michael vero e carcere Papiæ liberatus, ut erat ferreis compedibus adstritus in folio confidet, & ab omnibus, qui tunc in Palatio aderant, Imperator salutatur. Sub meridiem, vix malleo diffisis compedibus, adhuc illotus, nec ulla alia re, quam decebat fieri, peracta, ad magnum S. Sophiae templum procedit, cupiens manibus Patriarchæ coronari, & ab universo populo Imperator adorari. Natus erat Michael Amorii superioris Phrygiæ urbe, Balbus ab impedita lingua dictus.

Sæculum IX.
A. C. 820.

Haud multo post tempore Fortuna-
tus Patriarcha Gradensis Constantinopolim confugit, coram Ludovico Imperatore accusatus, quod seditioni a *Liudovito* Duce Pannoniæ commotæ faveret.

Egin. au. 821

Sub illud tempus Corpus S. Marci Alexandria Venetias Urso Episcopo Olivolensi, & Justiniano Duce, fuisse translatum creditur. Habemus quidem hujus facti historiam permultis adjunctis descriptam; sed de ejus antiquitate periti dubitant, & Venetiis exacte non scitur locus, quo Reliquiæ illæ conditæ sint. Illud vero omnibus notum, quod Respublica S. Marcum Patronum suum veneretur.

ap. Baron.

to. 9. an 820.

n. 29. Boll.

25. Ap. to. II.

p. 353.

Tillemon. to.

2. p. 554.